

малко пушки и малко пари; ала и ние да не бъдеме като пресеци и да събереме между себѣ си нѣкоя жълтица, защото хората даватъ само тогага, когато видать, че и ние сме положили по нѣщо. Азъ ща да дамъ 5,000 жълтици, а ако е нужно и повече.

Министрите на Хаджи Нича погладиле съ дланъ брадите си, поклатили главите си и рѣшили да послѣдватъ примѣрътъ на Хаджи Нича. Единъ изъ тѣхъ обѣщаль хилядо жълтици, други — петстотинъ, трети — сто, а четвърти — петдесетъ. Въ това сѣщо време Хаджи Ничо си мислилъ:

— Негово сиятелство ми каза, че щать да ни дадять единъ милионъ жълтици, които като посѣдать у мене дордо са нарѣди работата, то отъ лихвата имъ азъ ща да си зема петъте хиляди жълтички. Освѣнъ това, тия пари, които ще бѣдять събрани отъ влѣшките бѣлгаре не